

[Finansministeren.]

terne — Afskrivning iberegnet — og dog en Forrentning paa over $3\frac{1}{2}$ pCt. Det maa efter Omstændighederne siges at være særdeles gunstigt.

Statshavnene giver paa Regnskabet et Underskud paa 1 477 000 Kr. mod 1 816 000 Kr. i det foregaaende Finansaar; Afskrivning og Forrentning tager her paa Statshavnens Budget godt $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og efter at Driftsudgifterne og Afskrivningen er dækket, bliver der tilbage et Overskud paa ca. $2\frac{1}{10}$ pCt. til Forrentning af den Kapital, der er anbragt i Statshavnene. De øvrige Poster under § 2 giver som Regel regnskabsmæssigt Underskud med Undtagelse af Justervæsenet, Statstidenden, Assistenthuset, den militære Klædefabrik og Orlogsværftet, som giver Overskud. Et meget betydeligt Underskud giver jo den kongelige Mønt, nemlig paa 2 419 000 Kr. mod et Overskud paa 1 379 000 Kr. i 1926—27. Man vil se, at denne Difference er saa betydelig, at den i ikke ringe Grad forrykker hele Resultatet af § 2. Aarsagen hertil er selvfølgelig den kendte, at Mønten endnu i 1926—27 havde en betydelig Indtægt, hvorved der fremkom et pænt Overskud, ved Udmøntning af Skillemønt, og navnlig en meget betydelig Indtægt ved den Udmøntning af En- og Tokroner, som traadte i Stedet for Nationalbankens Krone-sedler, skønt der ganske vist ogsaa i dette Aar var et væsentlig Tab paa Inddragning og Indsmeltning af Skillemønt, medens Skillemøntsudmøntningen i 1927—28 er stærkt forringet. Indtægten herved, som var 6 Mill. Kr. i det foregaaende Finansaar, er i 1927—28 sunket ned til knap 800 000 Kr. Og hvorfor? Fordi Markedet er blevet mættet med Skillemønt, medens Netto-tabet ved Inddragning og Indsmeltning af Skillemønt vedblivende er meget betydeligt, nemlig godt $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er Forklaringen.

Paa § 3, Rentekontoen, er der en Netto-indtægt paa 8 329 000 Kr. mod 6 089 000 Kr. i 1926—27, idet Renteindtægten er steget med godt 1 Mill. Kr. og Renter og Omkostninger ved Statsgælden er sunket med ca. $1\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Jeg skal blandt Indtægterne særlig henlede Opmærksomheden paa den betydelige Indtægtspost, der fremkommer ved Amortisation af forskellige ældre Statslaan. De Beløb, vi har til Raadighed til Amortisation, bruger vi jo, hvor det er fordelagtigst, og naar vi kan amortisere ved Opkøb i det aabne Marked og ikke ved Udtrækning, fremkommer der ved Obligationsskursernes Synken ned under det,

Obligationerne staa bogført til, en betydelig regnskabsmæssig Gevinst, som for Finansaaret 1927—28 andrager 1 614 000 Kr.

Den interessanteste Paragraf er naturligvis altid § 5, Skatter og Afgifter. Her har Indtægten været 362 055 000 Kr., medens den i det foregaaende Regnskabsaar var 384 470 000 Kr. Af de 362 Mill. Kr. for 1927—28 skyldes 9 151 000 Kr. den Overførelse af Overskud af Valutaydelsen, som fandt Sted fra § 26, men til Gengæld er det samme Beløb gaaet fra paa den oprindelig budgetterede Indtægt af Indkomst- og Formueskatten. Den store Nedgang i Skatteindtægten falder — selvfølgelig kan man næsten sige — i det væsentlige paa Formue- og Indkomsts-katten, der er gaaet ned fra 128 331 000 Kr. i 1926—27 til 102 052 000 Kr., det vil sige med ca. $26\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er en kolossal Nedgang, og i den har de i December 1927 gennemførte Love om Nedsættelse af Formueskatten og af Selskabsskatten ingen Andel, idet disse Love jo ikke har kunnet øve nogen Virkning paa Finansaaret 1927—28, men først i det følgende Finansaar; derimod over naturligvis den før nævnte Overførelse fra § 26 af 9 151 000 Kr. til Nedsættelse af Skatten sin Indflydelse. Men tilbage bliver der alligevel, naar der er Tale om en Nedgang paa $26\frac{1}{4}$ Mill. Kr., et overvældende stort Beløb, som maa tilskrives Erhvervs-livets slette Konjunkturer.

Langt bedre har Forbrugsskatterne holdt sig, skønt de overvejende hviler paa Luksusartikler eller dog Ikke-Nødvendighedsartikler. Forbrugsafgifterne som Helhed er nemlig kun sunket fra 208 641 000 Kr. til 205 593 000 Kr. Nedgangen falder ikke paa Toldindtægterne, som i begge Finansaarene 1926—27 og 1927—28 har givet omtrent det samme Udbytte, nemlig mellem 88 og $88\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men den falder væsentlig paa Ølskatten, som har givet efter med næsten 2 Mill. Kr., Tillægs-katten paa Spiritus, som er godt 1 Mill. Kr. lavere, og Restaurationsskatten, der er 1 200 000 Kr. lavere end i 1926—27; ogsaa Chokoladeskatten og Tobaksbeskatningen har givet hver et Par Hundrede Tusinde Kroner mindre. Til Gengæld har vi i 1927—28 Tillægsafgiften paa Vin, som tidligere har været opført paa § 26, men som efter Tilbagebetalingen af Præferenceaktielaanet i Nationalbanken gik over til det almindelige Budget og har givet ca. 1 700 000 Kr. Refusionen til Kommunerne af Motor- og Benzinafgifterne har allerede i 1927—28 udgjort 20 369 000 Kr.

Den samlede Indtægt paa Indtægts-